

Sägner från Rappestad.

Frei Anna Allert. Fridhem Nybble Ba

Min Mormor, som var född 1812 har berättat följande för min mor och min mor för mig. Mormor tjänade som ung på Ekströmmen i Rappestads församling Österg. län. Så gifte hon sig och levde på Ekströmmens ägor all sin tid. När mormor tjänade där som ladugårdspiga, hette gården Lybeck men brann ned och byggdes upp och kallades Ekströmmen. Så blev det en sägen, att den nya byggnaden skall endera sjunka eller brinna. Der var starkt rå. En natt vaknade mormor vid att någon ropade Greta (hennes namn), men hon brydde sig ej om det. Då ropade det en gång till med högre röst, men hon vågade ej gå ut. Än en gång ropades Greta, då förstod hon och gick ut i ladugården. Der hade en ko kalvat.

Mellan kl. 12 och 1 var spökenas och gastarnas tid. En kväll, när mormor kälsat på sina föräldrar, dröjde hon kvar, tills klockan var över tolv, men hon hade den stora gårdvaren Trogen med sig. När de kommo ut i hagen, där korna gingo på bete, blevo hon och Trogen så rädda, ty alla korna kommo emot dem, och alla voro precis lika, de voro eljest olika.

Gastnyp fick en dräng en natt, för han hade på dagen kört gödsel, och varje gång han körde förbi gästen, som stod vid vägen, gav han honom ett piskslag. Han var så sjuk dagen därpå.

Även troll funnos vi Ekströmmen. I en äng, som kallas Nylands äng är ett berg, der trollen bott. Strax intill har jagat en stuga, som hette Nyland. Mor i Nyland var så rädd, innan hon fick sina barn döpta, för trollen ville byta barn, och hon ville ingen bortbyting ha. En gång kom en trollgumma till Nyland och

ville låna en kaka bröd, och det fick hon, och skulle betala, när hon fick baka. Dagen efter var mor i Nyland ute och plockade bär i Nylandsäng. Då låg der på en stubbe en stor rykande kaka, och intill stod en döds-kalle full med blod, hon tog kakan men vågade ej röra döds-kallen och vände sig för att gå. Då hörde hon ett högt skratt bakom sig. Då såg hon att döds-kallen var en silver-bägare full av vin.